

synes dog, det vilde være mod al sund Fornuft — og jeg vil heller ikke mistænke Kommissionens Formand for at have begaaet noget saadant — at putte det, der er det væsentlige, ind i det næstsidste Stykke i Skrivelsen. Det er i alt Fald ikke Sædvane, og indtil videre vil jeg derfor gaa ud fra, at en velbegavet Mand, som jeg anser Kommissionens Formand for at være, anser det, han anfører i Begyndelsen af Skrivelsen, hvor der gøres opmærksom paa, hvordan de indførte Kulmængder svinder fra Maaned til Maaned, for Pointen i Sagen. Jeg maa derfor i alt Fald nedlægge Indsigelse imod, at det ærede Medlem vil hæfte mig som medansvarhavende for, at Maaden, hvorpaa disse Indkøb sker, er det væsentlige i Sagen. Ej heller synes jeg, at selve Ordlyden af det næstsidste Stykke giver det ærede Medlem Berettigelse til den Paastand. Der er her Tale om en Henstilling til Ministeriet, og der nævnes flere Udveje. Jeg maa derfor saavel under Hensyn til den Plads, Stykket har faaet i Indstillingen, som ogsaa under Hensyn til selve Stykkets Indhold gøre Indsigelse imod, at det fremstilles som det væsentlige i Kommissionens Indstilling.

Rode: Der er mellem det ærede Medlem og mig ingen Uoverensstemmelse om, at Den overordentlige Kommission peger paa Nødvendigheden af, at Staten foretager Kulindkøb. Det har jeg gjort Rede for baade første og anden Gang, jeg talte. Men efter at Den overordentlige Kommission har gjort opmærksom paa, hvor vanskelig Stillingen er, særlig fordi vi skal henvende os til Amerikas Kulmarked, fremhæver den Nødvendigheden af at tilvejebringe en Ordning, hvorved man sikrer sig at faa det strengt nødvendige og at faa det saa billigt som muligt; det er den Side af Sagen, man fra det ærede Medlems Side ikke vil se. Det er fuldkommen rigtigt ifølge den historiske Vej, denne Indstilling følger, at man begynder med Kulindkøbene og derefter fremstiller, paa hvilken Maade de bør ske, og jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem nu skulde ville fralægge sig at have underskrevet paa noget saa indlysende forstandigt som det, Kommissionen den Gang tilraadede, nemlig at tilvejebringe en Ordning, hvorved Staten havde Overblik over, hvad der foregik.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Baade det ærede Medlem Hr. Rode og det ærede Medlem Hr. Hauge har været inde paa den Betragtning, at Ministeriet søgte at dække sig bag andre. Herimod vil jeg

protestere meget stærkt. Jeg anser den Fremgangsmaade, som Ministeriet har fulgt, for den rigtige og heldige, men jeg pegede paa, at jeg syntes, at naar man en Gang i Sommer faktisk har ment, at der af den danske Stat skulde købes endnu flere Kul, var det ganske uværdigt nu at komme og angribe Staten for det Kvantum, den har købt. Det var den Fremgangsmaade, jeg karakteriserede i mine Udtalelser, og naar man skal belyse dette, er det naturligt, at man peger paa de forskellige Indstillinger, der har foreligget for Ministeriet, og paa de Udtalelser, der er faldet baade her paa Rigsdagen og i Pressen. Det ærede Medlem Hr. Hauge talte om, at jeg havde sagt, at Pengene var en Biting. Nu er det selvfølgelig altid en vigtig Sag, hvor meget man skal give for Kullene, men ingen kan komme udenom, at det, der var Hovedsagen, var at sikre Landet Kultilførsler. Man paapegede, siger det ærede Medlem Hr. Hauge, at man havde været oppe paa en Pris af 170—180 Kr., og der skulde gøres, hvad gøres kunde, for at Kullene kunde komme ind i Landet saa billigt som muligt. Ja, det er en ganske ligefrem Sag, men jeg vil spørge det ærede Medlem Hr. Hauge og det ærede Medlem Hr. Rode, ved hvilke Midler de vilde skaffe dette Land billigere Kul end andre Lande. Jeg tror, at de i saa Henseende vil blive renonce paa Svar. Det er dog en given Ting, at vi kunde ikke forvente, at de i Amerika vilde sælge Kullene billigere til os, end de solgte dem til andre Lande, f. Eks. Norge, eller at vi kunde faa billigere Kul fra England, end der blev leveret andre Lande.

Det ærede Medlem Hr. Hauge sagde, at Den overordentlige Kommission havde tidligere ønsket direkte Forhandling om alle disse Sager med England og Amerika. Det er meget muligt, at Den overordentlige Kommission har ønsket det tidligere, men saa kunde det ærede Medlem Hr. Hauge maaske oplyse os om, hvad der den Gang blev gjort med Hensyn til disse direkte Forhandlinger med England og Amerika om Kulindkøb, og hvad der kom ud af det. Det ærede Medlem talte om, at Indstillingen var foretaget af alle Partier. Ja, nu har jo det ærede Medlem Hr. Jensen (Klejs) omtalt dette Spørgsmaal. Det har jeg for øvrigt for mit Vedkommende slet ikke været i Vildrede med, det er ganske klart efter hele Skrivelsens Karakter, at naar man kommer til Spørgsmaalet om Statens Indgriben, maa det have Karakter af en Henstilling,